

bos zonder papieren

- voor de boskabouters Luc en co –

mensen lopen, rennen voor
hun leven, bomen niet: zij
staan gebogen langs een vaart

gericht naar de zee, in hun rug
de noordenwind van Brel die brult
en lult als een echte man

mensen klauteren over een
omheining, maken zoals de
vogels in een boom hun nest

geen boom besluipt een andere,
wie zag al ooit een eik, een beuk
met een mes op zak?

bomen staan aan hun bodem
genageld, gekruisigd soms:
een doornenkroon van cijfers
om hun hoofd, geen krans
maar een balans

mensen slaan op de vlucht voor
cijfers, komen in een cijfer aan:
opgeteld worden al hun dromen,
de verboden namen staan op papier

bomen hebben meer zwier dan
papieren, ze zwiepen erop los
zoals een bacchante met d'r haren,
de roes van Eros, Dionysos

neen, de bomen zoeken asiel
met zielige papieren, kladjes
die gedichten dragen: ik rijm
of ik bezwijk, zegt de dichter

bomen bezwijmen nooit, ze breken
onder een bijl, gaan dood aan tijd en
motorzaag en zag je ooit een boom
vechten met een motor?

tegen de tijd, tegen de wind, zeer zeker,
zo vechtlustig als een vrouw die buigt met
al haar buigzaamheid – zo moet je handelen:
geen mens die wandelt stuurt een boom ooit wandelen

Staf De Wilde